

HET ONDERZOEK PER RECTUM TIJDENS DE BARING.

Het sterftcijfer der infectie in het kraambed kan nog wel verbeterd worden, maar dat het zóó akelig zou zijn, als VAN BLOMMESTEIN meedeelt (*Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* no. 3, 1923), leek mij wel wat onwaarschijnlijk. Het blijkt echter, dat hij van *procenten* spreekt, waar het *pro mille* zijn moet. Ook zijn de cijfers wel wat oud, daar zij voor Nederland niet verder gaan dan tot 1900. In het „Verloskundig overzicht uit de Amsterdamsche vrouwenkliniek gedurende de jaren 1898 tot en met 1913”¹⁾ vind ik voor de geheele sterfte op 8847 baringen een totaal van 140 genoemd, waarvan echter 123, als zeker niet alleen door infectie veroorzaakt, moeten worden afgetrokken. Het zijn er waarschijnlijk meer, maar een afzonderlijke berekening van sterfte door infectie is in dit verslag niet gemaakt. Ik kom dan tot 0.2 per duizend. Nu zijn er ongetwijfeld onder de gestorvenen aan eclampsie, placenta praevia, enz. wel gevallen waar een deel van de doodsoorzaak op rekening van infectie te stellen is, maar juist in deze gevallen zullen wij het vaginale onderzoek nooit geheel kunnen missen.

Prof. WALTHARDT te Zürich, een fanatiek voorstander van het rectale onderzoek, had op 4279 baringen een sterfte van 0.02 per duizend — volgens hem was het gemiddelde cijfer der wereldstatistiek 0.15 per duizend. In November 1921 zag ik in zijn kliniek, waaraan verbonden de kantonale vroedvrouwschool, de a.s. vroedvrouwen *uitsluitend* per rectum onderzoeken. Zij gebruikten daarbij een soort gummihandschoen, die maar één vinger had. WALTHARDT beweerde zelfs, dat men méér kan bereiken met het rectale onderzoek dan met het vaginale, mits voldoende geoefend. Alleen vóór het uitvoeren van kunstbewerkingen werd vaginaal en dan met de halve hand onderzocht.

Nijmegen, 25 Januari 1923.

J. B. C. PERSENAIRE.

 PORTRET VAN SEMMELWEIS.

Ik ben er in geslaagd een portret van SEMMELWEIS te verwerven. Prof. BARSONY te Budapest zond mij een fraaien, scherp afgedrukt kopergravure. De maten zijn wat groot: 38 bij 50 cM..

Collega's, die er ook een willen bezitten, kunnen — met geduld! — het door mijn bemiddeling verkrijgen. De kosten bedragen vijf gulden per exemplaar bij vooruitbetaling.

Indien de afmetingen te groot mochten zijn, kan ik, mits een loonend aantal bestellingen inkomen, fotografische afdrukken laten maken van ongeveer 22 bij 16 cM.. Ook hiervan bedraagt de prijs vijf gulden.

De baten, die uit dezen verkoop mochten voortvloeien, komen ten goede aan de I. Vrouwenkliniek der Universiteit te Budapest.

Alkmaar, 28 Januari 1923.

R. G. C. SCHRÖDER.

1) *Nederl. Tijdschr. v. Verloskunde en Gynaecol.*, 28ste jaargang, 1916.